

Одоевски, князь Владимиръ Феодоровичъ — музикаленъ писателъ и заслужилъ изследвателъ на руското народно, свѣтско и духовно, звуко-творчество, род. 1803, умр. 11 мартъ 1869 въ Москва. Писалъ: „Къмъ въпроса за старо-руския напѣвъ“, „Първичната великоруска народна пѣсен“, „Опитъ върху мелизмитъ въ татарорускитъ тетра хорди“, „Руската, и тъй наречената, обща музика“, „Музикална граматика за немусиканти“, и велитъ: „Последниятъ квартетъ на Бетховенъ“, „Себ. Бахъ“, „Импровизаторътъ“ и др. О. има голѣми заслуги и като неуморимъ защитникъ и пропагандаторъ, съ слово и перо, на идеитъ и музиката на Глинка.

Ойленбургъ, Ернстъ — Eulenburg, Ernst — основателъ на музикалното издателство подъ същото име, род. 30 ноем. 1847 въ Берлинъ, умр. 11 септем. 1926 въ Лайпцигъ, ученикъ на Лайпцигската консерватория; 1874 основава издателството, което се слави съ своитъ евтини малки партитури „Kleine Partitur Ausgabe“ (приети отъ Пайне — гл. т.) отъ оркестрова, камерна и вокална музика на компонисти отъ всички епохи.

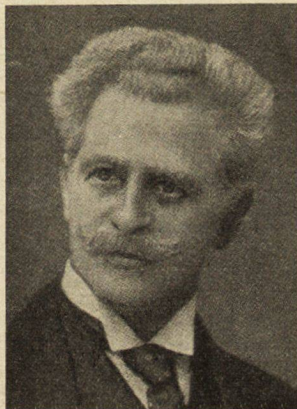
Ойлеръ, Леонардъ — Euler, Leonhardt — виденъ физикъ и акустикъ, род. 15 апр. 1707 въ Базелъ, умр. 3 сеп. 1783 въ Петербургъ, професоръ по математика тамъ, писалъ много трудове върху акустиката. Най-главното му съчненение е „Tentamen novae theoriae musicae“ (1729).

Ойтингъ, Ернстъ — Euting, Ernst — музикаленъ писателъ, род. 7 февр. 1874 въ Лондонъ, училъ въ Висшата музикална школа и въ университета въ Берлинъ, основателъ на „Deutsche Instrumentenbau Zeitung“ „Нѣмски вѣстникъ за строителство на инструменти“ и единъ отъ редакторитъ на изданията на М. М. Д.

Окегемъ, Жанъ дьо — Okeghem или Okekem, Okeghem, Okegaun, Jean de — знаменитъ майсторъ отъ Нидерландската школа — единъ отъ първосьздателитъ на имитационния a cappella стилъ въ църковната музика — наричанъ „князь на музиката“, род. около 1430, умр. 1495 въ Туръ, 1443 хористъ при Дома въ Анверсъ, 1450 ученикъ на Дюфай въ Камбре,

1453 компонистъ и църковенъ пѣвецъ въ Парижъ при двора на Карла VII, който 1359, за голѣмитъ му заслуги, го назначава на почетната длъжностъ пазителъ на съкровище „Trésorier“ на абатството „Св. Мартинъ“ въ Туръ; 1465 — кралски капелмайсторъ въ Парижъ, 1484 се връща въ Фландрия, и умира въ Туръ. Заслугата на О. се състои главно въ това, че той разви и обогати замръзналата двугласна форма на канона на своя учителъ Дюфай въ пишна имитационна многогласностъ. Творби: 15 меси. 7 моти, едно Deo gratia на 36 гласа, 4 канона и 19 шансони. О. е билъ прославенъ и като учителъ, между многото негови ученици сж и: Жоскенъ дьо Пре, Брюмелъ, Пиеръ дьо ла Рю, Комперъ и др.

Оксъ, Зигфридъ — Ochs, Siegfried — отличенъ хордирингентъ и компонистъ, род. 19 апр. 1858 въ Франкфуртъ а/М., умр. 16 февр. 1919 въ Берлинъ, училъ отначало техника

Зигфридъ Оксъ

и химия, после музика въ Висшата музикална школа, и при Урбанъ и Килъ въ Берлинъ, 1882 основава тамъ Филхармоничния хоръ, съ който дава образцови изпълнения на голѣмитъ вокални творения на